XVII Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 13,31-35): Inną przypowieść im przedłożył: «Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, jest większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieżdżą się na jego gałęziach».

Powiedział im inną przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło». To wszystko mówił Jezus tłumom w przypowieściach, a bez przypowieści nic im nie mówił. Tak miało się spełnić słowo Proroka: Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata.

«A bez przypowie?ci nic im nie mówi?»

Rev. D. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia przedstawia Jezusa głoszącego kazanie swoim uczniom. I czyni to, jak to w Jego zwyczaju, za pomocą przypowieści, czyli za pomocą prostych obrazów wyjaśnia wielkie tajemnice Królestwa. W ten sposób każdy mógł je zrozumieć, wykształcony czy nie.

«Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy...» (Mt 13,31). Ziarna gorczycy ledwo są widoczne, są bardzo małe, ale jeśli dobrze zadbamy o nie i podlewane... przemieniają się w duże drzewo. «Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki... » (Mt 13,33). Drożdży nie widzimy, ale bez nich ciasto nie urośnie. Takie też jest życie chrześcijańskie, życie w łasce: nie jest widoczna z zewnątrz, nie robi hałasu, ale... jeśli przedostanie się do czyjegoś serca, łaska Boża sprawi, że nasiona przyniosą owoce i przemieni grzesznika w świętego.

Ta boska łaska dana nam jest przez wiarę, przez modlitwę, przez sakramenty, przez miłość. Ale to życie w łasce jest przede wszystkim darem, na który trzeba pokornie czekać i pragnąć. Dar, którego mądrzy tego świata nie potrafią docenić, ale który Bóg Nasz Pan chce przekazać skromnym i prostym.

Oby, kiedy nas będzie szukać, znalazła nas nie w grupie dumnych, ale skromnych, którzy przyznają się do słabości i grzechu, wdzięcznych i ufnych w dobroć Pana. Tak nasienie gorczycy stanie się wielkim drzewem; tak zaczyn Słowa Bożego zdziała w nas owoce życia wiecznego. Ponieważ «im bardziej pochyla się serce w pokorze, tym bardziej się wznosi ku doskonałości» (św. Augustyn).